

til det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen). Han fastholdt, at Arbejdsløhedskasserne kunne ikke klare sig. Ja, Forholdet er jo det, at de skulle klare sig, ellers kunne de ikke vedblive at være anerkendte. De fastsætte deres vedtægtsmæssige Kontingent, det betales til dem, og kan det ikke slaa til, maa de gaa til ekstraordinær Forhøjelse af Kontingentet. Jeg erkender, at under de nuværende Forhold er der enkelte Kasser, for hvem det kniber med at kunne paaligne et ekstraordinært Bidrag. Derfor har jeg ogsaa erklæret mig villig til at anvise til Udbetaling et Forskud i den første Halvdel af April. Men Arbejdsløhedskasserne maa ikke gøre Gæld, de skulle klare sig med de Bidrag, der ydes dels af Medlemmerne, dels af Kommune og Stat. Det Punkt, hvor det særlig kniber for dem, er jo det, der kommer, naar de have opfyldt deres Forpligtelser overfor deres Medlemmer, og Arbejdsløsheden saa vedvarer; saa kniber det selvfølgelig at faa Støtte til de Medlemmer af Arbejdsløhedskasserne, der have faaet, hvad der vedtægtsmæssig tilkommer dem.

Og her har jeg forstaaet det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) saaledes, som om Arbejdernes Organisationer gennem deres Fagforeningskasser havde fordelt over 700,000 Kr., men det hører jeg jo ikke er rigtigt, og jeg gik ogsaa efter nærmere at have undersøgt disse Forhold ud fra, at det ikke passede. Arbejderne have gennem deres Organisationer for at støtte Arbejdsløhedskasserne i Øjeblikket, saa vidt jeg kan skønne, indbetalt i disse mellem 150,000 og 200,000 Kr. Jeg haaber ikke, det er Laan, jeg haaber, det er en Gave. Jeg gaar ud fra, at naar man har opfordret mig til at anvise forskudsvis Udbetaling til Arbejdsløhedskasserne, er det ikke, fordi de skulle tilbagebetale, hvad Fagorganisationerne have givet dem. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) mente jo, at det var ligegyldigt, enten man sagde, at det er Fagorganisationerne, der have støttet Arbejdsløhedskasserne med dette Beløb, eller at det er Arbejderne selv, der gennem Arbejdsløhedskasserne, gennem deres Kontingent have indbetalt det Beløb, der atter er udbetalt. Deri kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem. Det er to højst forskellige Ting, der ikke maa blandes sammen, og jeg er overbevist om, at det staar det ærede Medlem klart, at de ikke kunne blandes sammen i de Regnskaber, Arbejdsløheds-

kasserne skulle afgive, for saa vilde jeg ikke være i Stand til at godkende dem. Det, der er givet som Gave, er givet som Gave, men det, der er Tale om her, er det, at det er Medlemmerne af Arbejdsløhedskasserne, der have indbetalt de betydelige Beløb, der atter af Arbejdsløhedskasserne ere udbetalte til de arbejdsløse. Det ærede Medlem har ikke Lov til at slaa de to Ting sammen og sige, at naar Fagorganisationerne give et Beløb, og naar Arbejdsløhedskasserne give et Beløb, er det Hip som Hap, fordi det er Arbejderne, og de ere dog for største Delen Medlemmer af Fagorganisationerne. Nej, saadan regne vi ikke her. Naar jeg staar overfor en offentlig Kasse, der faar Støtte af Staten, har jeg som Indenrigsminister kun at tage Hensyn til dette: hvad er indbetalt af Medlemmerne paa ordinær Vis, og hvad er udbetalt igen paa ordinær Vis, og hvad har Staten i Henhold til det Regnskab, der her aflægges, at refundere? Dette Spørgsmaal, om Arbejderne eller Fagforeningerne have givet disse Penge eller laant dem Pengene, kan ikke saadan blandes sammen. Det er forskellige Ting, og det beder jeg det ærede Medlem fastholde. Saa det Eksempel, det ærede Medlem var inde paa, med det Par Støvler, som en Arbejder, der havde to Par, kunde forære en anden, passer ikke. Det ærede Medlem maa finde paa et nyt og bedre Billede.

Det ærede Medlem siger, at jeg ynder ikke Strejker. Det har jeg ikke udtalt mig om, jeg har kun udtalt mig om, at for Øjeblikket under den økonomiske Situation, hvori vi befinde os, maa alle Arbejdere og Arbejdsgivere i hele Samfundet, synes jeg, hjælpe hinanden til at tilvejebringe ordinære Tilstande. Tiden indbyder ikke til at tæmme hinanden, hverken ved Lockouter eller Strejker. Jeg bestrider ikke, at Strejke er et lovligt Middel til at tilvejebringe bedre Arbejdsvilkaar, men jeg beklager, at man anvender det paa et Tidspunkt som det nuværende, for det er sandelig ikke egnet til at skabe Sympati for de arbejdsløse Landet over. Det er hele Samfundet, der skal betale i Fællesskab, hvad Staten betaler, og det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) maa jo være overbevist om, at det selvfølgelig giver Anledning til Misnøje, naar man strejker og gør Krav paa forhøjet Løn og forkortet Arbejdstid under Forhold som de nuværende. Derfor glæder jeg mig over, at man fra begge Sider synes at være kommen til Forstaaelse af, at for Øjeblik-